Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

4 септември 2014 година*

„Преюдициално запитване — Защита на видовете от дивата флора и фауна — Регламент (ЕО) № 338/97 — Член 11 — Разрешително за внос, което е недействително само по отношение на животинските екземпляри, до които реално се отнася основанието за недействителност“

По дело C-532/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Унгария) с акт от 20 септември 2013 г., постъпил в Съда на 9 октомври 2013 г., в рамките на производство по дело

Зоологическа градина София

срещу

Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състав, K. Lenaerts (докладчик), заместник-председател на Съда, J. L. da Cruz Vilaça, J.-C. Bonichot и Ал. Арабаджиев, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за унгарското правителство, от K. Szíjjártó, M. Fehér и G. Szima, в качеството на представители,

— за белгийското правителство, от J. Van Holm и T. Materne, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от K. Mifsud-Bonnici и A. Sipos, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: унгарски.

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 година относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях (ОВ L 61, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 239 и поправка в ОВ L 139, 5.6.2009 г., стр. 35).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Зоологическа градина София, България и унгарската Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (Главна инспекция по опазване на околната среда и природата и по управление на водите, наричана по-нататък „главната инспекция“) във връзка с решението на последната да разпореди конфискация на 17 екземпляра диви животни с произход от Танзания.

Правна уредба

Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора

3 Целта на Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора, подписана във Вашингтон на 3 март 1973 г. (*Recueil des traités des Nations unies*, том 993, № I-14537, наричана по-нататък „CITES“), е да се гарантира, че международната търговия с включените в приложенията към тази конвенция видове, както и с техни части или с производни от тях не вреди на опазването на биологичното разнообразие и се основава на устойчивото използване на дивите видове.

4 Тази Конвенция е приложена в Европейския съюз, считано от 1 януари 1984 г., с Регламент (ЕИО) № 3626/82 на Съвета от 3 декември 1982 година относно прилагането в Общността на Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (ОВ L 384, стр. 1). Този регламент е отменен с Регламент № 338/97, член 1, втора алинея от който предвижда, че регламентът се прилага в съответствие с целите, принципите и разпоредбите на CITES.

5 Член VI, параграф 5 от CITES гласи:

„За всяка пратка екземпляри се изисква отделно разрешително или сертификат“.

Правото на Съюза

6 Съображения 5 и 17 от Регламент № 338/97 гласят следното:

„(5) като има предвид, че за изпълнението на настоящия регламент е необходимо да се прилагат общи условия за издаване, използване и представяне на документите, отнасящи се до разрешителното за внос в [Съюза] и износа или реекспорта от [Съюза] на екземпляри от видовете, обхванати от настоящия регламент; като има предвид, че е необходимо да се предвидят специфични условия за транзита на екземпляри през Общността;

[…]

(17) като има предвид, че за да се гарантира спазването на настоящия регламент, е важно държавите членки да налагат санкции за нарушения по начин, който е както достатъчен, така и подходящ с оглед на характера и сериозността на нарушението“.

7 Член 4 от този регламент предвижда:

„1. Въвеждането в [Съюза] на екземпляр от видовете, вписани в приложение A, подлежи на извършване на необходимите проверки и на предварително представяне в митницата на граничния пункт на внасяне на разрешително за [внос], издадено от управителния орган в държавата членка на местоназначението.

Разрешителното за внос може да се издаде само в съответствие с ограниченията, определени в параграф 6 и при изпълнение на следните условия:

[…]

б) i) заявителят представи документални доказателства, че екземплярите са придобити в съответствие със законодателството за защита на въпросния вид, което — в случай на внос от трета държава на екземпляри от видовете, вписани в приложенията към конвенцията, са разрешително за износ или сертификат за реекспорт, или копия от тях, издадени в съответствие с конвенцията от компетентния орган на държавата на износ или реекспорт;

[…]

[…]

д) управителният орган, след консултация с компетентния научен орган, се е уверил, че не съществуват други фактори, свързани със запазването на вида, които не допускат издаване на разрешително за внос;

и

е) в случаите на въвеждане от морето управителният орган се е уверил, че живият екземпляр ще бъде подготвен и доставен по начин, който свежда до минимум риска от нараняване, щети, увреждане на здравето или жестоко отношение.

2 Въвеждането в [Съюза] на екземпляри от видовете, вписани в приложение Б, подлежи на извършване на необходимите проверки и предварителното представяне в митницата на пункта на внасяне на разрешително за внос, издадено от управителния орган на държавата членка по местоназначение.

Разрешителното за внос може да се издаде само в съответствие с ограниченията определени в параграф 6, и когато:

а) компетентният научен орган, след преглед на наличните данни и след отчитане на становището на групата за научен преглед, счита, че въвеждането в [Съюза] не би имало вредно въздействие върху консервационния статус на вида или върху размера на територията, населявана от съответната популация от този вид, като се имат предвид актуалният и прогнозният обем на търговия. Това становище е валидно и за следващия внос, доколкото горните аспекти не са се променили съществено;

б) заявителят представи документални доказателства, че предвиденото съоръжение за настаняване на […] живия екземпляр в местоназначението е подходящо оборудвано за опазване и добри грижи;

в) са изпълнени условията на параграф 1, буква б), i), букви д) и е).

[…]

6. След консултации със съответните държави по произход съгласно процедурата по регулиране, предвидена в член 18, параграф 2, и след като се вземе предвид становището на групата за научен преглед, Комисията може да установи общи ограничения или ограничения за определени държави на произход с оглед на въвеждането в [Съюза]:

а) на базата на условията, посочени в параграф 1, буква а), i), или буква д), за екземпляри от видовете, вписани в приложение А;

б) на базата на условията, посочени в параграф 1, буква д), или параграф 2, буква а), за екземпляри от видовете, вписани в приложение Б;

и

в) за живи екземпляри от видовете, вписани в приложение Б, които имат висока смъртност при превоз или за които е установено, че не е възможно да оцелеят в плен в продължение на значителен период от потенциалната им продължителност на живот;

или

г) за живи екземпляри от видове, за които е установено, че въвеждането им в естествената среда на [Съюза] представлява екологична заплаха за дивите видове от местната флора и фауна на [Съюза].

Всяко тримесечие Комисията публикува списък с тези ограничения, ако има такива, в *Официален вестник на [Европейския съюз*].

[…]“.

8 Член 9, параграфи 4 и 5 от Регламента гласи:

„4. Когато жив екземпляр от видовете, вписани в приложение Б, се премества в рамките на [Съюза], [държателят] на екземпляра може да го остави на получателя само след като се увери, че последният е точно запознат с необходимостта за настаняването, оборудването и установената практика, за да се гарантират подходящи грижи за животното.

5. Когато се транспортират живи екземпляри до, от и в рамките на [Съюза] или се държат на едно място, във всеки момент от транзита или прехвърлянето, те се подготвят, придвижват и за тях се полагат грижи по начин, който да сведе до минимум риска от нараняване, увреждане на здравето или жестоко отношение и в случай на животни, в съответствие [с правото на Съюза] за защита на животните при транспортиране“.

9 Член 11, озаглавен „Валидност на разрешителни и сертификати и специалните условия“, параграфи 1 и 2 от същия регламент, предвижда:

„1. Без да се засягат по-строгите мерки, които държавите членки имат право да приемат или поддържат, разрешителните и сертификатите, издадени от компетентните органи в държавите членки в съответствие с настоящия Регламент, са валидни в [целия Съюз].

2.

а) Всяко разрешително или сертификат обаче, както и разрешителните или сертификатите, издадени на негова основа, се считат за недействителни, ако компетентен орган или Комисията, след консултация с компетентните органи, които са издали разрешителното или сертификата, установят, че то е било издадено на базата на невярно допускане, че условията за неговото издаване са изпълнени.

б) Екземплярите, разположени на територията на държава членка и обхванати от такива документи, се изземват от компетентните органи на тази държава членка и могат да бъдат конфискувани“.

10 Съгласно член 16, параграф 4 от Регламент № 338/97:

„Когато жив екземпляр от видовете, вписани в приложения Б или В, пристигне на пункта на въвеждане в [Съюза] без надлежно валидно разрешително или сертификат, екземплярът трябва да се изземе и може да се конфискува, или ако получателят откаже да признае назначението на екземпляра, компетентните органи на държавата членка, които отговарят за пункта на въвеждане, имат право, ако това е подходящо, да откажат да приемат пратката и да изискат от превозвача да върне екземпляра до мястото на изпращане на пратката“.

Унгарското право

11 Член 20, параграфи 1, 2 и 4, буква a) и b) от Правителствено постановление № 292/2008 (XII.10) за приемане на някои правила за изпълнение на международноправните актове и правните актове на Европейската общност, уреждащи международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (наричано по-нататък „правителственото постановление“), предвижда:

„1. При притежаване, превоз или търговия с екземпляр от някой от видовете, включени в приложения от A до Г от [Регламент № 338/97], без нужното разрешително или сертификат или при превоз на такъв екземпляр в нарушение на предвиденото в нормативни или административни актове, като част от приеманите на място мерки органите по член 3, параграф 3, с изключение на тези по член 4, параграф 1, задържат екземпляра, съставят акт за установяване на нарушението и вземат мерките, предвидени в специални нормативни актове, като уведомяват за това в срок от 48 часа органа по член 4, параграф 1 и управителния орган. Органът по член 4, параграф 1, съгласувано с управителния орган, взема мерки за настаняване на задържаните живи екземпляри.

2. След извършена от самия него проверка или след задържане, извършено на основание параграф 1 от друг орган, органът по член 4, параграф 1 иззема екземпляра, ако при проверката държателят му не е представил доказателства за законността на вноса, износа, реекспорта или притежаването му, и определя на заинтересованото лице срок да представи доказателства за произхода на екземпляра.

[…]

4. Органът по член 4, параграф 1:

а) конфискува екземпляра, за чийто произход в определения срок не са представени доказателства,

b) конфискува екземпляра, чието притежаване е незаконно.

[…]“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

12 На 17 януари 2011 г. е извършена проверка на границата по отношение на влизащ в Унгария сръбски гражданин, който превозва в управляваното от него превозно средство 17 екземпляра диви животни с произход от Танзания, а именно: два африкански ястребови орела (*hieraaetus spilogaster*), четири кафърски орела (*aquila verreauxii*), два бойни орела (*polemaetus bellicosus*), един късоопашат орел (*terathopius ecaudatus*), три африкански короновани орела (*stephanoaetus coronatus*), два ушати лешояда (*torgos tracheliotus*) и три африкански белогърби лешояда (*gyps africanus*). Освен тях провереното лице превозва десет пъстри врани (*corvus albus*) и десет беловрати гарвана (*corvus albicollis*). Като доказателство за произхода на птиците това лице представя копие от издадено от български орган разрешително за внос по CITES. Според акта за преюдициално запитване в съпроводителните документи е посочено, че птиците се превозват от Нидерландия към България и техен получател е Зоологическа градина София, където трябва да се поставят под карантина, след чието изтичане да бъдат върнати в Нидерландия през Унгария.

13 Органът за опазване на околната среда задържа пратката и изпраща всички документи на Vidékfejlesztési Minisztérium (Министерство на регионалното развитие), компетентен орган по CITES и по Регламент № 338/97, което проверява законността на вноса. В рамките на това производство то се консултира с Комисията и с компетентния български орган.

14 Според Комисията разглежданите животински екземпляри следва да бъдат конфискувани, тъй като Групата за научен преглед (наричана по-нататък „ГНП“), от една страна, на 30 юни 2009 г. е приела решение за временно преустановяване на вноса на бойни и късоопашати орли, и от друга страна, на 11 септември 2009 г. е решила, че за ушатите лешояди и африканските короновани орли е необходимо предварително съгласуване с нея. Компетентният български орган обаче не се е съобразил с решенията на ГНП, поради което Комисията счита, че разрешителното, което е издал на Зоологическа градина София, трябва да се счита за недействително.

15 Като взема предвид изложеното по-горе, с решение от 9 февруари 2011 г., постановено на основание член 20, параграф 2 от правителственото постановление, Министерството на регионалното развитие изземва пратката с изключение на десетте пъстри врани и десетте беловрати гарвана, за които не се прилага нито CITES, нито Регламент № 338/97, и приканва Зоологическа градина София да представи документи, доказващи законността на вноса, притежаването и търговията с животинските екземпляри, за които се отнася решението.

16 След като в определения срок Зоологическа градина София не представя исканите документи, с решение от 28 април 2011 г., постановено на основание член 20, параграф 4 от правителственото постановление, Министерството на регионалното развитие конфискува 17-те животински екземпляра с произход от Танзания и ги настанява в унгарски зоологически градини.

17 Зоологическа градина София подава пред Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Административен и трудов съд, Будапеща) жалба за отмяна на решението за конфискация. Ответник по жалбата е Главната инспекция като правоприемник на Министерството на регионалното развитие.

18 По-точно искането на Зоологическа градина София е да се отмени решението за конфискация и да се разпореди на Главната инспекция да проведе ново производство, като главното ѝ искане е за пълна отмяна на решението, а при условията на евентуалност иска то да бъде отменено частично. Зоологическа градина София иска също да се провери законосъобразността на решението за изземване. Счита, че разрешителното за внос може да е недействително единствено по отношение на осемте животински екземпляра, до които реално се отнася основанието за недействителност, а именно двата бойни орела, късоопашатия орел, двата ушати

лешояда и трите африкански короновани орела, и следователно е възможно изземване и конфискация само на тези екземпляри, но не и на останалите девет екземпляра, за които се прилага Регламент № 338/97, а именно двата ястребови орела, четирите кафърски орела и трите африкански белогърби лешояда.

19 От своя страна Главната инспекция моли жалбата да бъде отхвърлена. Тя счита, че трябва да се изземват и могат да се конфискуват всички диви животински екземпляри, за които се прилага Регламент № 338/97, а не само тези, до които се отнася основанието за недействителност на разрешителното за внос, тъй като регламентът не предвижда режим на частична недействителност на разрешително. Освен това главната инспекция изтъква, че опасността от увреждане на здравето също обосновава разглеждането на разрешителните като едно цяло и че в случай на недействителност, независимо от основанието за нея, всички посочени в разрешителните животински екземпляри трябва да се изземат и конфискуват.

20 При тези обстоятелства Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság решава да спре производството по делото и да зададе следните преюдициални въпроси на Съда:

„1) Трябва ли разрешителните и сертификатите по член 11, параграф 2, буква а) от [Регламент № 338/97] да се считат за недействителни само по отношение на екземплярите, до които реално се отнася основанието за недействителност, или и по отношение на останалите екземпляри, които също са посочени в разрешителното или сертификата?

2) Трябва ли да се изземат и могат ли да се конфискуват всички екземпляри по член 11, параграф 2, буква б) от [Регламент № 338/97], посочени в разрешителните или сертификатите, приети за недействителни на основание [член 11, параграф 2, буква а) от този регламент], или само тези, до които реално се отнася основанието за недействителност?“.

По преюдициалните въпроси

21 С преюдициалните си въпроси, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция по същество пита дали член 11, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 338/97 трябва да се тълкува в смисъл, че разрешително за внос, което не отговаря на условията на този регламент, трябва да се счита за недействително единствено по отношение на екземплярите, до които реално се отнася основанието за недействителност на това разрешително за внос, и следователно само тези екземпляри трябва да се изземат или конфискуват от компетентния орган на държавата членка, на чиято територия се намират.

22 Според член 11, параграф 2, буква а) от Регламент № 338/97 „[в]сяко разрешително или сертификат […], както и разрешителните или сертификатите, издадени на негова основа, се считат за недействителни, ако компетентен орган или Комисията, след консултация с компетентните органи, които са издали разрешителното или сертификата, установят, че то е било издадено на базата на невярно допускане, че условията за неговото издаване са изпълнени“. Параграф 2, буква б) от посочения член уточнява, че „[е]кземплярите, разположени на територията на държава членка и обхванати от такива документи, се изземват от компетентните органи на тази държава членка и могат да бъдат конфискувани“.

23 Следователно член 11, параграф 2, буква а) от Регламент № 338/97 следва да се тълкува в светлината на целите на този регламент и на контекста на тази разпоредба.

24 На първо място, що се отнася до общата структура на Регламент № 338/97, е важно да се отбележи, че 17-те диви животински екземпляра, разглеждани в главното производство, са посочени в приложение Б към този регламент. Според член 4, параграф 2, първа алинея от

Регламента „[в]ъвеждането в [Съюза] на екземпляри от видовете, вписани в приложение Б, подлежи на извършване на необходимите проверки и предварителното представяне в митницата на пункта на внасяне на разрешително за внос, издадено от управителния орган на държавата членка по местоназначение“.

25 Така от текста на тази разпоредба следва, че Регламент № 338/97 позволява да бъде издадено едно разрешително за внос на няколко различни екземпляра, посочени в приложение Б към този регламент, които са част от една и съща пратка. Такова тълкуване на член 4, параграф 2, първа алинея от посочения регламент е освен това съобразено с член VI, параграф 5 от CITES, който предвижда, че „[з]а всяка пратка екземпляри се изисква отделно разрешително или сертификат“.

26 Член 4, параграф 2, втора алинея от Регламент № 338/97 предвижда, че такова разрешително за внос може да се издаде само в съответствие с ограниченията, определени в параграф 6 от този член, и когато са изпълнени условията, предвидени в параграф 2, букви а)—в) от същия член.

27 Според член 4, параграф 6 от Регламент № 338/97, когато предвид актуалния и прогнозния обем на търговия с даден вид въвеждането му в Съюза би имало вредно въздействие върху консервационния статус на вида или върху размера на територията, населявана от съответната популация от този вид, или когато съществуват други фактори, свързани със запазването на вида, които не допускат издаване на разрешително за внос, Комисията може да установи общи ограничения или ограничения за определени държави на произход с оглед на въвеждането в Съюза на живи екземпляри от видовете, включени в приложение Б, при които има висока смъртност при превоз или за които е установено, че не е възможно да оцелеят в плен в продължение на значителен период от потенциалната им продължителност на живот.

28 Що се отнася до условията, предвидени в член 4, параграф 2, букви а)—в) от Регламент № 338/97, за издаване на разрешително за внос, на първо място, трябва да е изпълнено условието компетентният научен орган, след преглед на наличните данни и след отчитане на становището на ГНП, да счита, че въвеждането в Съюза не би имало вредно въздействие върху консервационния статус на вида или върху размера на територията, населявана от съответната популация от този вид, като се имат предвид актуалният и прогнозният обем на търговия. На второ място, заявителят трябва да представи писмени доказателства, че предвиденото съоръжение за настаняване на живия екземпляр в местоназначението е подходящо оборудвано за опазване и добри грижи. На трето място, трябва да са изпълнени условията по член 4, параграф 1, буква б), подточка i) и букви д) и е) от посочения регламент.

29 От гореизложеното следва, че разрешително за внос в Съюза на няколко различни екземпляра, включени в приложение Б към Регламент № 338/97, се издава не въз основа на обща преценка, отнасяща се до всички екземпляри от съответната пратка, а въз основа на задълбочено индивидуално разглеждане на положението на всеки от съответните екземпляри.

30 С други думи, компетентният орган на държавата членка, на чиято територия се намират съответните екземпляри, трябва да провери действителността на разрешителното за внос по отношение на всеки от посочените екземпляри и преценката на този орган относно конкретен животински екземпляр не трябва непременно да влияе на преценката му за друг екземпляр.

31 Ето защо евентуалната недействителност на разрешителното за внос, що се отнася до животинските екземпляри, които не отговарят на условията за издаване по член 4, параграфи 2 и 6 от Регламент № 338/97, не може да постави под въпрос действителността на разрешителното, що се отнася до екземплярите, които реално отговарят на посочените условия.

32 Следователно трябва да се счита, че частта от разрешителното, отнасяща се до екземплярите, за които важи основанието за недействителност, може да се разглежда отделно от останалите части на посоченото разрешително, които остават действителни.

33 Освен това, както Комисията подчертава в писменото си становище, ако се приеме, че е напълно изключена частичната недействителност на разрешително за внос в Съюза на екземпляри от различни видове, включени в приложение Б към Регламент № 338/97, би се стигнало до система на произвол, при която случай като разглеждания в главното производство не би бил разглеждан по същия начин като случай, в който за превоза на 17-те отделни екземпляра са издадени 17 отделни документа.

34 На второ място, що се отнася до целите, преследвани с Регламент № 338/7, следва да се напомни, че целта на установения режим за защита на екземплярите от видове, включени в приложения А и Б към посочения регламент, е да се осигури възможно най-широка защита на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях в съответствие с целите, принципите и разпоредбите на CITES (вж. решение Rubach, C-344/08, EU:C:2009:482, т. 24).

35 Постигането на целите, преследвани с Регламент № 338/97, не би било обаче осуетено от тълкуване на член 11, параграф 2, буква а) от този регламент, според което разрешително за внос, което не отговаря на условията на този регламент, трябва да се счита за недействително единствено по отношение на екземплярите, до които реално се отнася основанието за недействителност на посоченото разрешително.

36 В това отношение следва да се установи, от една страна, че компетентният орган на държавата членка, на чиято територия се намират животинските екземпляри, за които реално съществува основание за недействителност на разрешителното за внос по член 11, параграф 2, буква а) от Регламент № 338/97, е длъжен съгласно параграф 2, буква б) от този член да защити тези животни, като разпореди те да бъдат иззети и евентуално — конфискувани.

37 От друга страна, що се отнася до животинските екземпляри, за които не се отнася основанието за недействителност на разрешителното за внос, Регламент № 338/97 предвижда мерки за защитата им при придвижване в Съюза. В това отношение член 9, параграф 4 от този регламент предвижда, че „[к]огато жив екземпляр от видовете, вписани в приложение Б, се премества в рамките на [Съюза], [държателят] на екземпляра може да го остави на получателя само след като се увери, че последният е точно запознат с необходимостта за настаняването, оборудването и установената практика, за да се гарантират подходящи грижи за животното“. Освен това член 9, параграф 5 от посочения регламент предвижда, че такива животински екземпляри „се подготвят, придвижват и за тях се полагат грижи по начин, който да сведе до минимум риска от нараняване, увреждане на здравето или жестоко отношение и в случай на животни, в съответствие със законодателството на [Съюза] за защита на животните при транспортиране“.

38 Следователно както от общата структура на Регламент № 338/97, така и от преследваните от него цели следва, че член 11, параграф 2, буква а) от този регламент трябва да се тълкува в смисъл, че разрешително за внос, което не отговаря на условията на този регламент, трябва да се счита за недействително единствено по отношение на екземплярите, до които реално се отнася основанието за недействителност на това разрешително за внос.

39 Същото важи и за член 11, параграф 2, буква б) от Регламент № 338/97, тъй като тази разпоредба се прилага единствено по отношение на животинските екземпляри, обхванати от документите, посочени в параграф 2, буква а) от този член.

40 При това положение компетентният орган на държавата членка, на чиято територия се намират съответните екземпляри, може да иззема и да конфискува единствено екземплярите, до които реално се отнася основанието за недействителност на разрешителното за внос.

41 По изложените по-горе съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 11, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 338/97 трябва да се тълкува в смисъл, че разрешително за внос, което не отговаря на условията на този регламент, трябва да се счита за недействително единствено по отношение на екземплярите, до които реално се отнася основанието за недействителност на това разрешително за внос, и следователно само тези екземпляри трябва да се изземат и евентуално да се конфискуват от компетентния орган на държавата членка, на чиято територия се намират.

По съдебните разноски

42 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Член 11, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 година относно защитата на видовете от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията с тях трябва да се тълкува в смисъл, че разрешително за внос, което не отговаря на условията на този регламент, трябва да се счита за недействително единствено по отношение на животинските екземпляри, до които реално се отнася основанието за недействителност на това разрешително за внос, и следователно само тези екземпляри трябва да се изземат и евентуално да се конфискуват от компетентния орган на държавата членка, на чиято територия се намират.

Подписи